

Причинили двері. Слава богу —
здаленів війни скорботний хор.
Протопили. Вимили підлоги.
І зняли з горища патефон.

Дід приніс ялинку із базару.
Онуча — прибудного кота.
Вичистили мідний самоварик.
Стало потихесеньку світать.

І був ранок в домі.
І був вечір.
Перший день.
І той найперший сніг.
Сотворіння світу. Серед печі
надимався з гордощів пиріг.

Та й зійшлися гості до обіду.
Сніг прийшов. І сорок шостий рік.
Тільки той, єдиний, необхідний,
не схотів тривожити поріг...

У домівку двері зачинили.
Посідали ближче до вогню.
І зітхнули...
І відтак несміло
усміхнулись завтрашньому дню.

1978

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.